

První den ve školních lavicích *Zamyšlená*

4. září 2017 byl pro dvacet jedna školáků Základní školy v Poběžovicích mimořádně významným dnem. Tento den pro ně znamenal nový začátek. Nelze napsat, že pro všechny prvňáčky se jednalo o první setkání se školou. Mnoho z nich absolvovalo na jaře minisškoličku a prostory naší školy už dobře znají. Přesto se v tento den započalo něco, co se od nynějška stane součástí jejich života. Čekají je nové povinnosti, učení, psaní úkolů, dodržování pravidel, ale také nová kamarádství a vztah ke svým učitelům. Škola je od této chvíle bude již stále doprovázet a bude záležet především na nás, dospělých, aby-

chom jim v tomto obtížném období pomohli překonávat nesnáze. Nejen však tím, že za ně vše uděláme, ale především abychom jim ukázali, jak na této cestě „školním životem“ co nejlépe obstát. První školní den se kromě nových prvňáčků sešlo ve třídě i mnoho jejich rodičů a prarodičů. Možná, že ti byli v tuto chvíli napjatější než jejich děti. Rodiče své děti usadili do lavic a po přivítání třídní učitelkou se na ně snesl první přívál informací. Do třídy dorazili také pan ředitel Ing. Petr Lehner, pan starosta Mgr. Hynek Říha a zástupkyň ředitele Mgr. Marie Pittnerová, aby prvňáčky a jejich rodiče uvítali

a popřáli jim mnoho úspěchů a zdaru. Posledních dvacet minut první vyučovací hodiny strávily děti již samy se svou třídní učitelkou a dostaly svůj první malý prostor k povídání a k naučení se první básničky ve škole. Věříme, že nadšení, které se dalo vyčíst z většiny tváří našich nových prvňáčků, jen tak nevyhasne a tito malí žáci budou chodit do školy rádi a s chutí jak k učení, tak k vzájemné pomoci, respektu a toleranci.

*Třídní učitelka,
Mgr. Helena Tanková*

Jan ze Šitboře bude mít důstojný památník v rodišti

Stavby pomníků sice dnes nejsou příliš časté, ale přesto se jednoho takového nového pomníku dočkáme i my. Bude ještě letos instalován a jaře příštího roku slavnostně odhalen v Šitboři na počest zdejšího rodáka Jana ze Šitboře, známého též jako Jan z Teplé, či Jan ze Zátce (alespoň historici se shodují, že místo jeho narození je zde). Poté vystudoval latinskou školu v premonstrátském klášteře v Teplé u Mariánských Lázní a následně práva na univerzitě v Praze. Od roku 1383 se stal městským písařem v Zatici, kde působil téměř 30 let. Bydlel v koupěném domě naproti měšťanské škole (dnes ulice Josefa Hory). Poté se odstěhoval do Prahy, kde od roku 1411 vykonával funkci pronotáře v Novém Městě. Koupil zde dům ve Spálené ulici č.p. 93, v němž pak v roce 1414 nebo 1415 zemřel. Jan ze Šitboře měl pět dětí a byl dvakrát ženat. Jeho nejvýznamnějším dílem je německy psaný Oráč z Cech (Der Ackermann aus Böhmen), který představuje jedno ze základních děl pozdní středověké německé literatury a první dílo tištěné v moderní němčině. Někdy bývá také nazýván jako Oráč a Smrt (Der Ackermann und der Tod). Jan tuto velmi vzácnou literární památku napsal asi kolem roku 1400. Roku 1460 se stala jednou z prvních vytištěných německých knih. Obsahem knihy je dialog mezi Oráčem a personifikovanou Smrtí o smyslu života. V roce 1404 nechal Jan pro oltář v městském kostele Chebu pořídit iluminovaný rukopis Officium sv. Jeronýma, jehož text snad sám složil. Na jednom z předních folií je vyobrazení světce a donátora, v němž je spatřován portrét Jana ze Zátce. Od roku 1990 je na průčelí zatecké radnice umístěna pamětní deska,

kteří Janovo působení ve městě připomíná.

*Oráčem mne jmenují,
z ptačího šatu je můj pluh a bydlím
v České zemi.
Nenávist, odpor a protivenství chci
k vám navěky chovat: vždyť jste
mi dvanácté písmeno, poklad mé
radosti, z abecedy zlovolně vyňala;
bělostný letní květ mé potěchy
jste z lučiny mého srdce bolestně
utrhl; to vy jste záruku mého bla-
ha, mou vyvolenou hrdličku lživě
ode mne odlákala: vy jste na mne
spáchala nenapravitelnou loupež!
Považte sama, zda skutečně napla-
no reptám, soptím a žaluji: to od
vás jsem byl okraden o radostiplné
byti, z dobré každodennosti života
vydědán a slastného pokladu zbaven.
Veselý a v radosti býval jsem
dřív všechnen čas; krátký a rozkoš-
ná byla mi každá chvíle dne i noci,
ve stejné míře radostné a plné po-
těšení; jeden každý rok byl mi ro-
kem milostiplným.
Teď je mi řečeno: utrum, konec! U
kalného moku, na suché větvi,
zkrúšen, zdeptán a rozvrácen živo-
rím a lkám bez přestání! Žene mne
vichr, já někde plavu divným moř-
ským přívalem, bouře nabyla
vrchu, má kotva nemá kde utkvět.*

*Proto budu bez konce křičet: Smrti,
buďte prokleta!*
To je třetí kapitola díla Oráč z Cech.

A jak by měl nový pomník Janu ze Šitboře vypadat? Podle návrhu sochaře, malíře a restaurátora Jaroslava Sindeláře by se mělo jednat o trojbokou stělu na podstavci, na které budou ze dvou stran reliéfy s výjevy z knihy. Stěla bude uložena ve středu dlážděného kruhu s přístupovým chodníkem. Součástí pomníku bude rovněž cesta z návsi k

prvnímu schodu pod kostelem. Prvním impulzem k vybudování památníku byla žádost německého spolku ACKERMANN-GEMEINDE, Erdőzeze Bamberg o souhlas s instalací pomníku s deskou na paměť básníka Evropského významu Jana ze Šitboře (1350-1414), autora první prózy v moderní němčině „Oráč z Cech.“ Žádost doručena v lednu 2014 předpokládala umístění památníku na náměstí Miru před budovu ZOPEZ v Poběžovicích. S tím vedením města nesouhlasilo a tak bude pomník z iniciativy spolku Mikuláš Šitboř a z dotačních prostředků Plzeňského kraje stát v básnickové rodišti, kam patří. VoK

A je tu podzim. A s ním první státní svátek. Den české státnosti vychází tentokrát na čtvrtek. Školáci si libují. Na pátek dostanou ředitelské volno a malé prázdniny jim přijdou vhod. Kromě těch, kteří se jmenují Václav nebo Vendula je jim celkem buřt, proč něco slavit. Možná někteří dokonce napsali do diktátu Den české státnosti s „D“. Stát či stádo, hodinky jako holinky, obojí se natahuje. I když někdy má stát i stádo leccos společného. Obojí potřebuje jakéhos takého pasáka či pastýře. Stádo se dá dobře ovládat, pokud mu pasák nabídne tučnou pastvu. Stát spíše potřebuje dobrého pastýře. A čím se liší pasák a pastýř? Pasák má stádo jako hlavní zdroj vlastní obživy. A pastýř?

Ten věří, že stádo se nežene jen za potravou a ziskem za každou cenu, ale že má i nějaké zásady, třeba vzaté z Desatera nebo z modernějších Deklarací o právech člověka, které dělají z ovčí lidi. I když – ovce to mají často lehčí. Václavů bylo v čele Českého státu celá řada. Na štěstí to byli většinou pastýři. A ten první Václav, který se stal zástupcem Českého státu na nebesích? Narodil se prý asi v roce 907, a to vzpurné matce Drahomíře a brzy zesnulému Přemyslovi Vratislavovi. Na štěstí měl hodnou babičku Ludmilu. I když tu nechala uskrtní právě Drahomíra. A Václava zavraždil či spíše dal zavraždit jeho bratr Boleslav. Tomu se zdálo, že Václav je až příliš velký diplomat a váhavý bojovník. Ale nakonec byli Českému státu užiteční všichni tři. A všichni se dají označit za pastýře. Ludmila a Václav na nebesích a Boleslav I. Ukutný na zemi, když dokázal (byť většinou prohrával), že umí Český stát prosadit i v Evropě.

Pastýři nebo pasáci. I dnes se tak dají označit vůdci stáda nebo představitelé státu. Budou volby. Zvítězí ovce nebo lidi? A bude (nejen) stát vést pasák nebo pastýř?

Marie Špačková

Nový územní plán Poběžovice

Do 20.10.2017 je možné podávat podněty pro zařazení do nového územního plánu.

Bližší informace podá Odbor výstavby a životního prostředí MěÚ Poběžovice p. Pražent, tel: 379 497 877 nebo je najdete na webu města Poběžovice:

<http://www.pobezovice.cz/mesto/novy-uzemni-plan/>

Výběr z usnesení 78. jednání RM Poběžovice, ze dne 28.8.2017

- RM souhlasí s podáním žádosti o dotaci z dotačního programu Státního fondu životního prostředí „Zdroje vody,“ na realizaci průzkumného vrtu k prověření regenerace a zkapačnění stávajících vodních zdrojů nebo k vyhledání nových podzemních zdrojů pitné vody pro město Poběžovice a pověřuje starostu objednáním prací pro přípravu žádosti o dotaci u firmy AQUATEST, Plzeň.
- RM schvaluje pořízení 10 m odvodového žlabu a provedení nutných prací k odvedení dešťové povrchové vody z místní komunikace na pozemku p.č. 1302 v k.ú. Zámělič, mezi budovami č.p. 11 a č.p. 7.
- RM souhlasí s bezplatným poskytnutím prostor místního kinosálu Českému svazu včelařů ZO Poběžovice, k pořádání včelařského semináře dne 8.10.2017.
- RM souhlasí s připojením nemovitosti č.p. 148 v Horní ulici v Poběžovicích na obecní vodovod.
- RM nedoporučuje ZM schválit záměr prodat pozemky p.č. 1606 a p.č. 1631 v k.ú. Ohnišťovice do doby schválení nového územního plánu.
- RM souhlasí s pronájmem veřejného prostranství, a to části pozemku p.č. 12/1 v k.ú. Poběžovice o velikosti 30x25m ODS, Regionálnímu sdružení Plzeňského kraje, Sady 5. května 44, 301 00 Plzeň, k promítání filmu pro širokou veřejnost v rámci předvolební kampaně v době od 8.9.2017 od 13.00 hodin do 9.9.2017 do 12.00 hodin.
- RM bere na vědomí oznámení Státního pozemkového úřadu o zahájení řízení ve věci komplexní pozemkové úpravy v k.ú. Sedlec u Poběžovic.
- RM nesouhlasí s prezentací města v připravované publikaci o okresu Domažlice.

Žáci ZŠ Poběžovice studovali lidské tělo...

22.června 2017 se vydalo 27 žáků 7. - 9. třídy se svými učiteli na Výstaviště do Prahy – Holešovic na výstavu Body The Exhibition. Výstava v Křížkově pavilonu představovala fascinující svět našeho těla. Průvodkyní výstavou nám byla velmi schopná studentka čtvrtého ročníku medicíny. U každého exponátu se zastavila, srozumitelně jej popsal a odpovídala na případné dotazy. Žáci se tak mohli dokonale seznámit s kosterním systémem, poznat svalstvo, dýchací a reprodukční orgány, krevní oběh a další části lidského těla – detailní pohled hluboko pod kůži od hlavy až k patě. Exponáty byly v různých pozicích, aby přiblížily děje v lidském těle při pohybu, sportu i odpočinku. Nakonec si žáci mohli po předchozím výkladu na „andule“ vykoušet, jak zachránit

život při zástavě srdce, a to nepřímou masáží srdce. Cestou domů neodmyslitelná zastávka v „mekáčce“ a můžeme si říct, že se známe zase o něco víc.

Převzato z webu ZŠ Ing. Marie Kabůrková

Školní rok 2017/18 v ZŠ Poběžovice úspěšně zahájen...

Školní rok byl v letošním roce zahájen 4. 9. 2017. Konkurzní řízení bylo ukončeno 24. července 2017 a po jeho úspěšném absolvování byl 1. 8. 2017 do funkce ředitele školy jmenován Radou města Poběžovice Ing. Petr Lehner. Zástupkyní ředitele zůstává Mgr. Marie Pittnerová.

V průběhu prázdnin se malovalo ve školní kuchyni a téměř ve všech třídách do 1, 50 m, probíhal úklid a údržba celé školní budovy, odborná firma provedla opravy stávajících tabulí. Proběhla kompletní rekonstrukce učebny výtvarné výchovy a 1. oddělení školní družiny. Do 2. třídy byly instalovány dotykové interaktivní tabule a rozšířili jsme učebnu výpočetní techniky o 3 nové počítače.

V době prázdnin škola poskytla zázemí významné akci - mezinárodní olympiáde mladých chovatelů.

První den školy se žáci 9. třídy ujali vítání návštěvníků i jejich zákonných zástupců. První třídu s 23 žáky povede Mgr. Helena Tanková, která nové žáčky přivítala společně s panem starostou Mgr. Hynkem Řihou a ředitelem školy Ing. Petrem Lehnerem.

Dalšími třídními učitelkami jsou na 1. stupni Mgr. Hana Teplá ve 2. třídě, Mgr. Alena Zítková ve 3. třídě, 4. třídy vedou Mgr. Dana Haasová a Mgr. Jana Hrabětová, 5. třídu Petra Vaňková, DiS. Další vyučující, která působí na obou stupních školy, je Bc. Miloslava Pekárová.

Učitelský sbor zůstává stabilní i na 2. stupni. Třídní učitelkou 6. třídy se stala Mgr. Božena Kreslová, v dalších třídách se třídnictví nezměnilo. 7. třídy vedou Romana Adamcová s Mgr. Da-

videm Vavříkem, 8. třídu Mgr. Miroslava Šebesová a 9. třídu Mgr. Jana Vicianová. Na 2. stupni vyučuje dále Bc. Miroslava Konopová, Mgr. Luboš Hana a Mgr. Marie Kabůrková, která byla jmenována i zastupující výchovným poradcem v době nemoci Mgr. Aleny Solníčkové.

V loňském školním roce jsme rozšířili z důvodu velkého zájmu kapacitu školní družiny - 3 oddělení pracují pod stejným vedením i letos. Vychovatelkami ŠD tedy zůstávají Alena Tauchmannová, Michaela Bedyová a Ivana Steinbergerová. Tým asistentů pedagoga byl rozšířen o dvě nové členky, Milenu Keřlikovou a Janu Malíkovou. V asistentické práci pokračují Jitka Krčmářová, Pavel Jahn, Věra Luptáková a Ivana Steinbergerová.

Na pozici školníka od ledna 2017 pracuje Josef Nový, ostatní provozní zaměstnanci školy zůstávají beze změn.

Od 1. 9. 2016 škola pracuje na společném projektu se Západočeskou univerzitou v Plzni „Cesty k inkluzi“, pod jehož hlavičkou působí na škole dva koordinátoři inkluze Mgr. Alena Zítková a Bc. Miloslava Pekárová. Od 1. 1. 2017 realizujeme projekt s názvem „Podpora vzdělávání v ZŠ Poběžovice“. V rámci tohoto projektu probíhá vzdělávání pedagogů, doučování žáků, čtenářské dílny, tandemová výuka a vzájemné sdílení zkušeností pedagogických pracovníků.

Věříme, že nový školní rok bude pro všechny žáky, jejich zákonné zástupce, pedagogické i provozní zaměstnance školy klidný, pohodový a úspěšný. Vytvoříme společně přátelské, respektující a motivující prostředí pro naše děti.

Marie Pittnerová

Pivoň 1787 - 2017

První zpráva o existenci kláštera obutých augustiniánů na Pivoni je z roku 1256, poslední z roku 1787. I když se klášter zabýval přípravou studentů, i když jeho hospodářství mohlo sloužit za vzor všem okolním všim, nařízení Josefa II. z 8 září znamenalo konec klášterní komunity. Z kláštera se stal zámek, konventní kostel Zvěstování Panny Marie se stal farním. Celý majetek pak byl převeden do náboženského fondu, odkud ho v roce 1800 koupil pražský advokát Stöhr. Tomu se tu tak zalíbilo, že on a i jeho syn tu byli pobožní. Od roku 1843 bylo pivovnický majetek součástí kdysi konkurenčního poběžovického panství, nejdrív Thun Hohensteinů, pak rodu Coudenhove. Krásné dny tu prožívala i Micuko a její děti. Za první republiky se do bývalého konventu ale vešla i česká menší škola a také policejní stanice a byty úředníků. Přetrval i sad, pivovar, sádky a fungoval i hospodářský dvůr. Nádherný chrám i nadále okouzloval svojí gotickou a barokní krásou. Vše vzalo za své po roce 1945. V roce 1953 vyhořel i kostel se všim zařízením. Zůstal jen nádherný gotický presbytář, byť jen v holé podobě. Pak došlo k několika více méně úspěšným pokusům celý objekt zachránit a vdechnout mu nový život. Bohužel, i když se udělalo mnoho, zrenovované hrubé stavby hřdí dál jen duch převora Kašpara Malesia z Oppolí, kterého zastřelil otavský rychtář v roce 1606. Proč? Odlehlost místa, jiný životní styl. Mnoho ideálů, málo peněz... Skoda. Leda by si to tady vybral za venkovské sídlo opět někdo z bohatých advokátů, kteří donedávna hájili zájmy různých přebohatých a vychytralých podvodníků.

MS

Panorama událostí

Pracovníci Služeb města Poběžovice i přes zářivé deštivé počasí průběžně pracovali na údržbě veřejné zeleně, sekali trávu např. v Sítboři nebo Poběžovicích. Jednou z větších akcí, které provádí pracovníci městských služeb je příprava terénu pro osazení památníku Janu ze Sítboře od sochaře malíře a restaurátora Jaroslava Sindeláře. Tento bratr známého basketaristy Katapultu Jiřího Sindeláře má k našemu regionu vřelý vztah, protože v Poběžovicích prožil část dětství a to v domě bývalé lékárny (dnes Vinotěky), kde jeho otec pracoval jako lékárník.

ČSV, z.s., ZO Poběžovice ve spolupráci s městem Poběžovice zve na odborný seminář **MVDr. Zdeňka Klímy** na téma **mor včelího plodu**. **Neděle 8. října 2017 od 9.00** hodin v budově kina v Poběžovicích.

Lidový nábytek v česko-bavorském pohraničí v 17. až 19. století - II. část

Na sklonku sedmileté války, ale zejména v šedesátých letech krátce po ní dochází k uklidnění v celé střední Evropě a přes neúrodná léta sedmdesátá po celou dobu dochází k poměrně značnému a rozmanitému rozvoji výroby lidového nábytku na obou stranách Sumavy. Tehdy se také ustálil tradiční obraz dekoru, trvajících prakticky až do poloviny XIX. století. Na plochách bočních stěn i vících truhel, stejně jako na dveřních křídlech i bočních almar byly v nejrůznějších variantách krajové ustálených jako typické znaky malovány květy i figurální motivy na světlá (většinou) čtyřlůžka pole ohraničená pruhy základního tmavšího náteru.

Malované truhly byly především - stejně jako almary (skříně) - záležitostí nevěstiny svatební výbavy na obou stranách hranic a tedy věcí prestižních. Podobně tomu ovšem bylo i dále ve vnitrozemí českém i bavorském. K jejich obsahu pak náležela více či méně bohatá další výbava (prádlo a podobně), navenek prezentující movitost nevěsty.

Třebaže nábytek ze vsí a malých měst česko-bavorského pomezí nedosáhl přepychu skříní a dalších kusů určených pro výbavu selských dvorů Plzeňska, Chebska či Prácheňska a Bechyňska, o bohatém Polabí nemluvě, nebo na druhé straně hranice mobiliáře honosných dvorů v Tyrolsku, Horním Bavorsku či Rakousku - tyto byly provedeny s vynikající zručností a malované figurální motivy včetně dekoru si nezadají s dobovými miniaturami a portréty profesionálně zhotovenými pro zámecké interiéry - přesto vzhled a zdobení tohoto skromnějšího nábytku z horského pásma dokládá výrazný cit pro barevnost a kompozici. Nábytek vyráběný v Bavorsku byl hodně určen pro export až do Uher,

neboť dunajská vodní cesta byla od starověku nejspokladnější dopravní tepnou. Poměrně hojná produkce Bavorského lesa a Sumavy dokládá značnou rozmanitost mnoha produkčních lokalit. Ať už to bylo ve Vimperku, Kašperských Horách, Hartmanicích a Velharticích, nebo v Sušici, Rejstejně či dále na západ ve Kdyni, Všerubech, Nýrsku a Železném Rudě, či na Chodsku v Domažlicích a dalších místech, všude již na počátku 19. století pracovali až tři truhláři. Podobně pak byla výrobní střediska na bavorské straně na levém břehu Dunaje hojně zastoupena v Bavorském lese a Horní Falcí od Pasova k Reznu. Tak Pasovsko mělo například nábytek s typickými dvoubarevnými pruhy v bílé a červené či hnědavé barvě, údajně inspirovaným náterem vojenských strážních budek. Poněkud východněji směrem na Wegscheid a dále k českým hranicím i na pomezí s Horním Rakouskem ležícím Oberzell byl už nábytek ve svém vzhledu ovlivněn vlivy hornorakouskými - větší růže v červené barvě jako květinový dekor na nepodobné motivům podmaleb na skle rovněž v této oblasti - středisko bylo i v nedalekém Pohorl. Na druhé straně hranice pak byl v Čechách v okolí Volar rozšířený světlejší základní náter okrový, zelený nebo modrý s karafiáty i stylizovanou krajinou s ptáky. V protějším bavorských krajích byla zeleň základu tmavší a poněkud odstíněná do modrého tónu, po r. 1830 pak převládá jiný podklad, hnědočervený. Ostatně obě tyto základní barvy byly obecně nejrozšířenější v obou zemích, stejně jako nejčastější byly vnitřní plochy s dekorem v barvě okrové, krémové či smetanové. Vedle rostlinných námětů byly zastoupeny motivy náboženské - ostatně často přenesené opět z podmaleb na skle, poté na přelo-

mu 18. a 19. století i světské s mravoličnými náměty, ale i s alegoriemi ročních dob a potom na centrální Sumavě a v Bavorském lese byly oblíbeny i lovecké a myslivecké obrázky s jeleny, zajíci, liškami a bažantami. Byly ovšem omezeny pravděpodobně jen na domácnosti hajných a fořtů.

V nížeji položených oblastech, v Čechách na Prácheňsku po deseti letech převažovaly jako hlavní dekor růže, tulipán, karafiát, které se objevují i na souběžných výšivkách krojových a keramik, stejně jako na krajkách. Pro Bavorsko je zase typické doplňování dekoru zdobením hřebem. Pro kulturu všedního a svátečního dne na malém městě se od počátku 19. století stává postupně charakteristické přijímání uměleckého slohu biedermeierového, ve své podstatě účelově zjednodušeného aristokratické empirie tak jak přicházel z komnat nobility do skromnějších měšťanských domácností. Po těžkých letech napoleonských válek společenský a hospodářský život se postupně oživoval, s přibývajícím blahobytem středních vrstev pak vynikla i touha po příjemnějším a poklidném životním stylu. To se samozřejmě projevilo i u nábytku té doby. Objevil se přírodní lakovaný a leštěný s jemnou profilací a s aplikovanou kovovou garniturou, s typickým čalouněním s pruhovým vzorem. Chudším vrstvám byl ovšem sotva dostupný, o to více byl napodobován ve zjednodušeném provedení. V dekoru té doby dožívají klasiciční náměty - antické vázy s květinami objevuje se tzv. imitace mramoru na natřených plochách, tento zejména v německy mluvících oblastech, přičemž zmíněné hřebemové zdobení vlastně bylo jen primitivnější formou tohoto efektivního žihání. Je ostatně typické, že nejvýše položené a poměrně chudé oblasti v

Čechách i v Bavorsku mají svůj dekor uzavřený a neměnný, kdežto oblasti více nížinné a úrodnější ve vnitrozemí si popřávaly daleko větší rozmanitost, proměnlivost a bohatost zdobení, ostatně prováděného na individuální objednávku tím kterým truhlářem a zároveň malířem.

Nejen obrázky na skle, keramika či měšťanský nebo zámecký nábytek byly inspirací malířů lidového nábytku. Mnohé velmi staré motivy, především rostlinné, jsou velmi starobylého data, pocházející ještě z renesanční výzdoby hradních a chrámových prostor. Tak je tomu s ornamentálními prvky ze hrbitovního kostela sv. Mikuláše v Kašperských Horách, objevujícími se na výzdobě nábytku v okolí nebo dekorem truhel z okolí vesnického kostelíka v Kirchbergu u Schönbergu v Bavorsku, kde je převzat zdobení ornamenty empory. Ostatně tulipán s růží, stejně jako stylizované akanty (typické pro oltařní rámy v Bavorsku i v českém pohraničí) jsou již zdobnými prvky přejatými z antiky nebo z Orientu. Tulipán byl ovšem přivezen poměrně nedávno -1559 - z Konstantinopole (tehdy již osmanského Istanbulu) do Augsburgu. Osobitý vkus výrobků a malířů lidového nábytku tak nepostrádá poetického citění obdivovaného ještě po staletích a teprve v posledních letech se dostává selskému nábytku jako jedinečnému produktu lidové tvořivosti náležitěho ocenění, když byl předtím často zcela necitelně ničen. Předchozí kusé informace o této jinak velmi rozsáhlé oblasti dějin hmotné kultury malého města a venkova je samozřejmě podle možnosti si doplnit studiem - zatím ovšem převládá jen německé -dílní odborné literatury.

Dokončení z minulého čísla
PhDr. Jan Vogeltanz

PODĚKOVÁNÍ MKIS

MKIS Poběžovice je pořadatelem kulturních akcí v Poběžovicích. Vymyšlením akce začínáme, propagací pokračujeme a realizací končíme. Za vymyšlením a propagací stojím já, ale realizaci bych sama nezvládla. Proto si velice vážím všech lidí, kteří mi pomáhají s přípravou a konáním akcí. Bez nich by to nebylo možné. Tito pomocníci pracují dobrovolně, většinou bez nároku na odměnu. Ráda bych vám všem poděkovala za vše, co jste pro MKIS a pro mě udělali za dobu, co zde působím. Věřím, že se budete na akcích podílet i nadále a budete tvořit TYM Městského kulturního a informačního střediska.

Poděkování patří:

Majce Kožnarové, Michaela Kožnarová, Jaroslava Kožnarovi, Jiřímu Buršíkovi, Karlu Spačkoví, Zdeňce Sokolové, Lukáši Tarkovi, Andree Sokolové, Marii Grösslové, Jindřišce Deckerové, Janu Pittnerovi, Adamu Sperlovi, Romaně Adamcové, Jiřímu Lichému, Marii Pittnerové, Janě Nemergutové, Barboře Rezáčové, Lukáši Buršíkovi, Radkovi Kunešovi, Martině Kostrhounové, Karolině Oberajtrové, Simoňe Gejdošové.

Ráda bych rovněž poděkovala všem, kteří se podíleli na konání Poběžovického pouťového festivalu

lu 2017 a zajistili tak hladký průběh jeho konání. Děkuji Vám všem a těším se na spolupráci při konání dalšího ročníku těchto slavností:

- † Technické služby města Poběžovice
- † Hasiči Poběžovice
- † Hotel Hubertus
- † Vinotéka a rychlé občerstvení Poběžovice
- † Chodský mekáč Poběžovice
- † Sponzoři akce
- † Pořadatelé
- † a další...

V rámci Poběžovického pouťového festivalu se uskutečnily výstavy obrazů a fotografií. V letošním roce jsme využili prostory budovy s číslem popisným 50 na nám. Míru. Výstavy shlédlo přes 500 návštěvníků.

Poděkování patří všem vystavujícím Heleně Kugyelové, Pavle Hanzové, Martinu Dostálově a Radku Vogeltanzovi, paní Aleně Marcelové, Adamu Sperlovi, PhDr. Iivi Zájedové, Ph.D. a PhDr. Janu Vogeltanzovi.

Dominika Adamcová

Pár informací z MKIS Poběžovice

Letní provoz byl zahájen 15. června a ukončen 15. září.

V letošním roce se o naše návštěvníky staraly tři sezonní zaměstnankyně Jindřiška Deckerová, Bc. Marie Grösslová a Andrea Sokolová, kterým bych tímto ráda poděkovala za hezké tři měsíce a za pomoc s chodem infocentra.

Informační centrum navštívilo v letní sezoně 2.084 návštěvníků, což je o 196 více než v loňském roce.

Díky pečlivé evidenci Vám můžeme sdělit zaznamenané informace: Informační centrum navštívilo v sezoně 2017:

- 255 občanů města
- 1.560 českých návštěvníků
- 269 zahraničních návštěvníků

Pro srovnání je to o:

- 23 občanů města
- 78 českých návštěvníků

- 95 zahraničních návštěvníků více než v roce 2016.

Vlajku do mapy "Odkud jste k nám přijeli" zapichlo jen pár návštěvníků, ale i tak víme, že jsme zde uvítali návštěvníky například z Bohumína (Moravskoslezský kraj), Napajedel (Zlínský kraj), Volar (Jihočeský kraj), Chebu (Karlovarský kraj) a z Varnsdorfu - města v nejsevernější části České republiky (Ústecký kraj).

Budova, kde sídlí informační centrum je od července v novém, díky Městu Poběžovice a Technickým službám, se dočkala opravy a nového náteru fasády.

Také jsme nechali vyrobit novou ceduli, která označuje budovu klasičtým zeleným "Íčkem".

Ráda bych poděkovala všem návštěvníkům, kteří vážili cestu k nám do Informačního centra a doufáme, že zde získali všechny informace, které potřebovali a strávili v našem městě příjemný čas.

Dominika Adamcová
vedoucí MKIS
Poběžovice

Zámělí - ves za mělčinou

První písemná zpráva o existenci vsi Zámělí pochází z berního rejstříku Plzeňského kraje, z roku 1379. „ZAMIELNICZ“ (Zámělí) byla ves za mělčinou či v mělčině potoka Pivoňky. A patřila do držení kláštera obutých augustiniánů na Pivoni. Zdejší sedláci či gruntovníci byli poměrně bohatí. Okolí vsi už od dob před Kristem nabízelo obživu především zemědělcům. Svědčí o tom např. i mohyly a pozůstatky sídlišť z doby bronzové, rozorané současnými zemědělci u silnice na Srby. Na konci středověku – v 16. století už tu na svých gruntech žilo nejméně 11 selských rodin, poddáných klášteru na Pivoni – např. Jiří Knedlík, Jiřík Linhart, Jan Sazomský, Václav Starý Foyta. O nich vypovídají český a latinsky psané dopisy pivoňského převora Kašpara

Malesia z Oppolí. Války a změny, které sebou nesly, zámělíckým sedlákům moc neprály. Jaký pán, takový kmán. Ale i současní rodáci či jejich příznivci na svoji ves nezapomínají. Za dva roky se chystají oslavit „kulaté výročí“. Současnou ves na první pohled reprezentují skvěle upravené zelené plochy, parčík a sem tam některá nově upravená stavení. Bohužel – to nejceněnější, co v Zámělí zbylo z tisícileté historie – dokonale uspořádané selské grunty, jsou na odpis. Ale za to ti, kteří v této vsi vydrželi nebo kteří se sem přistěhovali, či tu mají chalupu, nemohou. Soukromý majetek je soukromý majetek. A málokterý majitel má cit pro historii a dokáže ocenit, co vlastně získal a jak by to mohl využít v návaznost na dějiny. A nejen to – jak by to mohl i existenčně využít. A to tak, aniž by si z prostor nádherného selského dvora udělal vrakoviště.

Marie Špačková

Snímek z letošního setkání rodáků

INZERCE

„
Uyhovuje mi
různorodá práce
na směny a jistota
pravidelné mzdy.
“

Nabíjí Vás, když jsou klienti spokojeni?

Pak pro Vás v **Poběžovicích** máme pozici:

Klientský pracovník

Nabízíme pestrou práci. Budete pomáhat klientům s odesláním pošty, vyplácet poukázky a důchody, vydávat zásilky. Uspadíte klientům život nabídkou služeb partnerů České pošty nebo můžete potěšit doplňkovým zbožím.

Proč si vybrat právě nás?

- Můžete **nastoupit i bez praxe** – vše potřebné Vás naučíme.
- Pokud Vás to bude bavit, naučíme Vás být i šéfem.
- Už po roce práce u nás dostanete **smlouvu na neurčito**.
- Máme pro Vás i **benefity** (pracovní dobu **35 hodin týdně**, **5 týdnů dovolené** a příspěvek na ni, **stravenky**, **příspěvky** na sportovní a kulturní akce a další).

Borčová Renáta – vedoucí pošty
Pište: strakosova.simona@cpost.cz
Volejte: **379 497 359**

Česká pošta
www.tvojebudoucnost.cz

ZO ČSCH Poběžovice
srdečně zve všechny
občany
na odpoledne s

Plzeňskými heligonkáři

**Ve středu
11. října 2017
od 14.00 hodin
v sálu hotelu Hubertus
v Poběžovicích.
Vstupné: 80.-Kč.**

Plzeňské oslavy vzniku republiky 28. října 2017

Plzeň oslaví 28. říjen, vznik samostatného Československa, podobným způsobem jako v minulých dvanácti letech. Za symbolických 28 korun nebo zdarma pozve zájemce do celé řady zajímavých míst, muzeí, galerií, historických památek včetně zahrad a některých sportovišť. Bohatý celodenní program zakončí vzpomínkové setkání na náměstí T. G. Masaryka s následným lampionovým průvodem a ohňostrojem. Více informací o programu na www.plzen.eu

POZVÁNKA

Základní škola Poběžovice zve širokou veřejnost na den otevřených dveří, který se bude konat 25.10.2017 u příležitosti 80 let otevření školy.

UPOZORNĚNÍ

pro vlastníky a uživatele pozemků, přes něž vede nadzemní elektrické vedení distribuční soustavy provozované společností CEZ Distribuce, a.s. nebo na něž zasahuje ochranné pásmo, na

povinnost odstranění a okleštění stromů a jiných porostů

a to nejpozději do 15.11.2017. Podrobnosti najdete na webové stránce města Poběžovice:

<http://www.pobezovice.cz/ured-2/uredni-deska/upozorneni-k-odstraneni-a-oklesteni-stromu-a-jinych-porostu-2897.html>

Plán svozu komunálního odpadu.

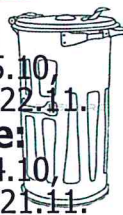
ROK 2017

Poběžovice:

říjen: 11.10., 25.10.,
listopad: 8.11., 22.11.

Ostatní obce:

říjen: 10.10., 24.10.,
listopad: 7.11., 21.11.

VZPOMÍNKA

*Cas mřní bolest,
ale nedá zapomenout.*

Dne 30. září 2017 uplynulo
již **10 let**, co nás opustil
**pan
Václav Vaněk**
ze Sedlece.

Stále vzpomínají manželka,
synové s rodinami
a sestra Marie.

Dne **16. září 2017**
uplynulo již **11 let**, kdy nás
nezodpovědný řidič navždy
připravil o naši
Janičku
Kotlanovou
z Poběžovic.

Všem, kdo jí měli rádi
za tichou vzpomínku děkují
zarmoucení rodiče,
sestra s rodinou, babička,
nejbližší příbuzní a kamarádi.

*Je smutno bez tebe
drahý tatínku žit.
Nemá kdo poradit, potěšit.
Díky za to, čím jsi pro nás
v životě byl.
Dny, měsíce a roky utíkají.*

Dne **21. září 2017** vzpomene
neme **9. výročí** od úmrtí
pana

Václava Kohouta

z Mnichova.

Dne 24. září 2017
by se dožil 70 let.

Stále vzpomínají a nikdy nezapomenou manželka
Jaroslava, dcery Jaroslava a
Vendula s rodinami, sestra
Marie a bratr Jiří s rodinou.

POBĚŽOVICKO

– vydává město Poběžovice, nám. Míru 47, tel. 379 497 281, fax 379 497 211, e-mail: tajemnik@pobezovice.cz,
web: <http://www.pobezovice.cz> * Periodický tisk územního samosprávného celku * Redaktor: Vojtěch Kotlan * Vydavatel si vyhrazuje právo
na jazykovou úpravu. Názory vydavatele se nemusí shodovat s názory autorů příspěvků. **** Tisk: Plzeňská knihvazba Domažlice – ná-
klad 750 výtisků - měsíčně * ZDARMA * Uzávěrka pro příjem příspěvků do příštího čísla je 20.10.2017 * Reg. číslo: MK ČR E11530

